

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2020/285

2020 m. vasario 18 d.

kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomones ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 2006/112/EB ⁽³⁾ valstybėms narėms leidžiama toliau taikyti savo mažosioms įmonėms skirtas specialias schemas laikantis bendrų nuostatų ir siekiant glaudesnio suderinimo. Tačiau tos nuostatos yra nebeaktualios ir nepadedą mažinti mažosioms įmonėms tenkančios prievolių vykdymo naštos, nes jos yra pritaikytos bendrai pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistemai, pagrįstai apmokestinimo kilmės valstybėje narėje principu;
- (2) PVM veikslių plane Komisija paskelbė apie mažosioms įmonėms skirtą išsamų supaprastinimo dokumentų rinkinį, kuriuo siekiama mažinti joms tenkančią administracinę naštą ir padedama kurti jų augimui ir tarpvalstybinės prekybos plėtojimui palankią mokestinę aplinką. Dėl supaprastinimo dokumentų rinkinio reikia peržiūrėti specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą, kaip nurodyta Komunikate dėl tolesnių PVM veikslių plano veikslių. Todėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos peržiūra yra svarbi PVM veikslių plane numatyto reformų dokumentų rinkinio sudedamoji dalis;
- (3) siekiant spręsti nuo PVM atleistoms mažosioms įmonėms tenkančios neproporcingos prievolių vykdymo naštos klausimą, galimybė naudotis tam tikromis supaprastinimo priemonėmis turėtų būti suteikta ir joms;
- (4) pagal dabartinę specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą neapmokestininti PVM galima tik įmonės, įsisteigusios valstybėje narėje, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM. Tai mažina toje valstybėje narėje neįsisteigusių įmonių konkurencingumą vidaus rinkoje. Siekiant spręsti šią problemą ir išvengti tolesnių iškreipimų, turėtų būti leista neapmokestinimą PVM taikyti ir mažosioms įmonėms, įsisteigusioms kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM;
- (5) jeigu apmokestinamojo asmens įsisteigimo valstybėje narėje jam taikoma įprasta apmokestinimo PVM tvarka, bet jis naudojasi neapmokestinimu PVM, skirtu mažosioms įmonėms, kitoje valstybėje narėje, pirkimo PVM atskaita turėtų atspindėti to apmokestinamojo asmens sąsają su apmokestinamomis prekėmis ir (arba) paslaugomis. Todėl tais atvejais, kai tokie apmokestinamieji asmenys savo įsisteigimo valstybėje narėje vykdo pirkimus, kurie yra susiję su PVM neapmokestinamu prekių tiekimu ir (arba) paslaugų teikimu kitoje valstybėje narėje, pirkimo PVM atskaita turėtų būti negalima;

⁽¹⁾ 2018 m. rugsėjo 11 d. nuomonė ir 2020 m. sausio 15 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 283, 2018 8 10, p. 35.

⁽³⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- (6) mažosios įmonės gali taikyti neapmokestinimą PVM tik tuo atveju, jei jų metinė apyvarta yra mažesnė nei valstybėje narėje, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM, taikoma riba. Nustatydamos šią ribą valstybės narės turėtų laikytis Direktyvoje 2006/112/EB nustatytą taisyklių dėl ribų. Tos taisyklės, kurių dauguma buvo nustatyta 1977 m., yra nebetinkamos;
- (7) supaprastinimo tikslais kai kurioms valstybėms narėms leista laikinai taikyti ribas, aukštesnes už Direktyvoje 2006/112/EB nustatytas leistinas ribas. Netikslinga toliau keisti bendrąsias taisykles taikant priemones pagal nukrypti leidžiančią nuostatą, todėl taisyklės dėl ribų turėtų būti atnaujintos;
- (8) valstybės narės turėtų galėti nustatyti tokią savo nacionalinę neapmokestinimo PVM ribą, kuri labiausiai atitiktų jų ekonomines ir politines sąlygas ir neviršytų šioje direktyvoje nustatytos viršutinės ribos. Šiuo klausimu turėtų būti aiškiai nurodyta: jeigu valstybės narės skirtingiems verslo sektoriams taiko skirtingo dydžio ribas, tai turėtų būti pagrįsta objektyviais kriterijais. Jeigu apmokestinamasis asmuo atitinka reikalavimus taikyti daugiau nei vieną sektoriams nustatytą ribą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tas apmokestinamasis asmuo galėtų naudotis tik viena iš tų ribų. Jos taip pat turėtų užtikrinti, kad ribos, kurias jos taiko įsisteigusiems ir neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, nebūtų skirtingos;
- (9) nustatant, ar mažosios įmonės metinė apyvarta nesiekia ribos, kuria remiantis pagal šia direktyva nustatytą specialią schemą neapmokestinama PVM, atsižvelgiama tik į bendrą valstybėje narėje, kurioje taikomas neapmokestinimas PVM, tos įmonės patiektų prekių ir suteiktų paslaugų vertę. Jei toje valstybėje narėje neįsisteigusi įmonė galėtų būti neapmokestinta PVM neatsižvelgiant į jos apyvartą kitose valstybėse narėse, galėtų būti iškreipta konkurencija. Siekiant mažinti tokius konkurencijos iškreipimus ir užtikrinti mokesčių pajamų apsaugą, turėtų būti nustatyta, kad valstybėje narėje, kurioje nėra įsisteigęs, PVM gali būti neapmokestintas tik tos įmonės, kurių metinė apyvarta Sąjungoje nesiekia tam tikros ribos. Įmonės, kurių apyvarta nesiekia valstybės narės, kurioje jos yra įsisteigęs, nacionalinės ribos, turėtų turėti galimybę toliau vykdyti PVM neapmokestinamą prekių tiekimą ir (arba) paslaugų teikimą toje valstybėje narėje, neatsižvelgiant į jų apyvartą kitose valstybėse narėse, net jei jų bendra apyvarta viršija ribą Sąjungoje;
- (10) siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai kontroliuoti, kaip taikomas neapmokestinimas PVM, ir užtikrinti, kad valstybės narės turėtų galimybę susipažinti su būtina informacija, turėtų būti reikalaujama, kad apmokestinamieji asmenys, norintys pasinaudoti neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jie nėra įsisteigę, iš anksto praneštų apie tai valstybei narei, kurioje jie yra įsisteigę. Supaprastinimo ir prievolių vykdymo išlaidų sumažinimo tikslais tokie apmokestinamieji asmenys turėtų būti identifikuojami pagal atskirą numerį tik įsisteigimo valstybėje narėje. Šis numeris gali (bet nebūtinai) būti atskiras PVM mokėtojo kodas;
- (11) siekiant užtikrinti, kad neapmokestinimas PVM ir jo stebėseną veiktų tinkamai, o taip pat informacija būtų perduodama laiku, turėtų būti aiškiai nustatytos prievolės teikti ataskaitas, taikomas apmokestinamiesiems asmenims, kurie naudojami neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jie nėra įsisteigę. Tai turėtų sudaryti sąlygas reikalavimus atitinkantiems apmokestinamiesiems asmenims būti atleistiems nuo tokių prievolių ir nuo registravimosi prievolės kitose nei įsisteigimo valstybėse narėse. Tačiau valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad tokiu atveju, kai tokie jų teritorijoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys nesilaiko konkrečiai jiems nustatytų prievolių teikti ataskaitas, jie laikytųsi bendrųjų registravimosi PVM mokėtoju prievolių ir prievolių teikti ataskaitas, nustatytų nacionaliniuose PVM įstatymuose;
- (12) siekiant išvengti nenuoseklumo apskaičiuojant metinę apyvartą valstybėje narėje, kuria remiantis taikomas neapmokestinimas PVM, ir metinę apyvartą Sąjungoje, turėtų būti tiksliai nustatyti apyvartos elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti;
- (13) siekiant užkirsti kelią taisyklių dėl mažųjų įmonių neapmokestinimo PVM apėjimui ir išlaikyti to neapmokestinimo PVM tikslą, apmokestinamasis asmuo, nesvarbu, įsisteigęs ar neįsisteigęs valstybėje narėje, kurioje taikomas neapmokestinimas PVM, neturėtų galėti pasinaudoti neapmokestinimu PVM, jeigu praėjusiais kalendoriniais metais buvo viršyta tos valstybės narės nustatyta nacionalinė riba. Dėl tų pačių priežasčių apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs valstybėje narėje, kurioje taikomas neapmokestinimas PVM, neturėtų galėti pasinaudoti neapmokestinimu PVM, jeigu praėjusiais kalendoriniais metais metinės apyvartos Sąjungoje riba buvo viršyta;

- (14) siekiant užtikrinti, kad mažosios įmonės palaipsniui pereitų nuo neapmokestinimo PVM prie apmokestinimo, apmokestinamiesiems asmenims turėtų būti leista dar tam tikrą laikotarpį naudotis mažosioms įmonėms taikomu neapmokestinimu PVM, jeigu jų apyvarta neviršija nacionalinės neapmokestinimo PVM ribos daugiau nei nustatyto tos ribos procentiniu dydžiu. Kadangi taikomų ribų dydžiai valstybėse narėse gali būti skirtingi, valstybės narės turėtų galėti pasirinkti taikyti vieną iš dviejų siūlomų procentinių dydžių tol, kol nuo PVM atleisto apmokestinamojo asmens apyvarta dėl to procentinio dydžio taikymo neviršija tam tikros nustatytos sumos. Jeigu per kalendorinius metus viršijama metinės apyvartos Sąjungoje riba, būtina, atsižvelgiant į šios ribos atliekamą pajamų apsaugos funkciją, kad neapmokestinimas PVM nuo to laiko nustotų būti taikomas;
- (15) kai taikomas neapmokestinimas PVM, juo įsisteigimo valstybėje narėje besinaudojančios mažosios įmonės turėtų bent galėti pasinaudoti registravimosi PVM mokėtoju procedūra per tam tikrą laikotarpį. Konkrečiais atvejais valstybės narės turėtų galėti tą laikotarpį pratęsti, kai reikia išsamių patikrinimų, kad būtų užkirstas kelias mokesčių slėpimui ar vengimui;
- (16) mažosios įmonės, kurios naudojasi neapmokestinimu PVM įsisteigimo valstybėje narėje, turėtų bent galėti vykdyti supaprastintas prievoles teikti ataskaitas;
- (17) specialiose schemose numatyta ne tik galimybė neapmokestinti PVM, bet ir galimybė taikyti laipsnišką mokesčio lengvatą. Laipsniška mokesčio lengvata sukelia daug keblumų ir menkai padeda mažinti mažosioms įmonėms tenkančią prievolių vykdymo našą. Todėl šios priemonės turėtų būti atsisakyta;
- (18) valstybės narės turėtų galėti apmokestinamiesiems asmenims suteikti teisę rinktis bendrą PVM tvarką arba specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą. Jei apmokestinamasis asmuo naudojami ta teise, tikslinga valstybėms narėms leisti nustatyti išsamias to pasirinkimo taisykles ir sąlygas;
- (19) šia direktyva neturėtų būti nustatoma naujų registravimosi arba ataskaitų teikimo prievolių mažosioms įmonėms, kurios naudojasi neapmokestinimu PVM tik įsisteigimo valstybėje narėje;
- (20) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. sumažinti mažosioms įmonėms tenkančią prievolių našą, valstybės narės negali deramai pasiekti, to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Laikydamosi subsidiarumo principo, nustatyto Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (21) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽⁴⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (22) siekiant užtikrinti, kad Direktyvoje 2006/112/EB nustatytos supaprastinimo priemonės, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, galėtų būti tinkamai stebimos, būtina iš dalies pakeisti Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010 ⁽⁵⁾, kad atitinkamos valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų automatinę prieigą prie duomenų, surinktų iš apmokestinamųjų asmenų, kurie naudojami atleidimu nuo PVM, skirtu mažosioms įmonėms;
- (23) siekiant suteikti mažosioms įmonėms galimybę lengvai susipažinti su nuostatomis, susijusiomis su specialia mažosioms įmonėms skirta schema kiekvienoje valstybėje narėje, tos nuostatos turėtų būti paskelbtos Komisijos interneto svetainėje;
- (24) Europos regionų komitetas pateikė nuomonę 2018 m. spalio 10 d. ⁽⁶⁾;
- (25) todėl Direktyva 2006/112/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

⁽⁴⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽⁵⁾ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

⁽⁶⁾ OL C 461, 2018 12 21, p. 43.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis pakeičiamas taip:
 - „i) apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kai pardavėjas yra apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, kuris neatitinka 284 straipsnyje numatyto mažosioms įmonėms skirto neapmokestinimo PVM reikalavimų ir kuriam netaikomas 33 arba 36 straipsnis;“;
- 2) 139 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Neapmokestinimas PVM pagal 138 straipsnio 1 dalį netaikomas, kai prekes tiekia apmokestinamieji asmenys, kuriems valstybėje narėje, kurioje prekės tiekiamos, taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM.“;
 - b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Akcizais apmokestinamų produktų neapmokestinimas pagal 138 straipsnio 2 dalies b punktą netaikomas, kai šiuos produktus tiekia apmokestinamieji asmenys, kuriems valstybėje narėje, kurioje produktai tiekiami, taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM.“;
- 3) 167a straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - a) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės, kurios taiko pirmoje pastraipoje nurodytą neprivalomąją sistemą, nustato jų teritorijoje ta sistema besinaudojantiems apmokestinamiesiems asmenims taikomą ribą, grindžiamą apmokestinamojo asmens metine apyvarta, apskaičiuota pagal 288 straipsnį. Ta riba negali viršyti 2 000 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.“;
 - b) trečia pastraipa išbraukiama;
- 4) 169 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:
 - „a) vykdyti sandorius (kitus nei tie, kurie neapmokestinami pagal 284 straipsnį), susijusius su 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta už valstybės narės, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM arba PVM buvo sumokėtas, ribų vykdoma veikla, už kuriuos būtų galima atskaityti PVM, jei jie būtų vykdomi toje valstybėje narėje;“;
- 5) 220a straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:
 - „c) kai apmokestinamasis asmuo naudojasi 284 straipsnyje numatytu mažosioms įmonėms skirtu neapmokestinimu PVM.“;
- 6) 270 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:
 - „a) jų patiektų prekių ir suteiktų paslaugų bendra metinė vertė be PVM neviršija metinės apyvartos sumos, kuria remiantis apmokestinamiesiems asmenims taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM, daugiau kaip 35 000 EUR arba lygiaverte suma nacionaline valiuta;“;
- 7) 272 straipsnio 1 dalies d punktas išbraukiamas;
- 8) XII antraštinės dalies 1 skyrius papildomas šiuo skirsniu:

„-1 skirsnis

Sąvokų apibrėžimai

280a straipsnis

Šiame skyriuje vartojamų sąvokų apibrėžimai:

- 1) metinė apyvarta valstybėje narėje – bendra metinė toje valstybėje narėje atitinkamais kalendoriniais metais apmokestinamojo asmens patiektų prekių ir suteiktų paslaugų vertė be PVM;
- 2) metinė apyvarta Sąjungoje – bendra metinė Bendrijos teritorijoje atitinkamais kalendoriniais metais apmokestinamojo asmens patiektų prekių ir suteiktų paslaugų vertė be PVM.“;

9) XII antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„Neapmokestinimo atvejai“;

10) 282 straipsnis pakeičiamas taip:

„282 straipsnis

Pagal šį skirsnį neapmokestinimas taikomas mažųjų įmonių tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms.“;

11) 283 straipsnio 1 dalies c punktas išbraukiamas;

12) 284 straipsnis pakeičiamas taip:

„284 straipsnis

1. Valstybės narės gali neapmokestinti jų teritorijoje apmokestinamųjų asmenų tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, jei tie apmokestinamieji asmenys yra įsisteigę toje teritorijoje ir jei tų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo metinė apyvarta valstybėje narėje neviršija tų valstybių narių nustatytos neapmokestinimo ribos. Ta riba negali viršyti 85 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Remdamosi objektyviais kriterijais, valstybės narės skirtingiems verslo sektoriams gali nustatyti nevienodas ribas. Vis dėlto nė viena iš tų ribų negali viršyti 85 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Valstybės narės užtikrina, kad apmokestinamasis asmuo, turintis teisę pasinaudoti daugiau nei viena sektoriams nustatyta riba, galėtų naudotis tik viena iš tų ribų.

Valstybės narės nustatyta riba nesiskiria toje valstybėje narėje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims ir tiems, kurie joje nėra įsisteigę.

2. Pagal 1 dalį nuo PVM atleidžiančios valstybės narės neapmokestina ir tų prekių ir paslaugų, kurias jų teritorijoje tiekia ir teikia kitoje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) to apmokestinamojo asmens metinė apyvarta Sąjungoje neviršija 100 000 EUR;
- b) valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, tiekiamų prekių ir (arba) teikiamų paslaugų vertė neviršija toje valstybėje narėje taikomos ribos, kuria remiantis nuo PVM atleidžiami toje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys.

3. Nepaisant 292b straipsnio, kad apmokestinamasis asmuo galėtų pasinaudoti neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje tas apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, apmokestinamasis asmuo turi:

- a) iš anksto pranešti apie tai įsisteigimo valstybei narei ir
- b) būti identifikuojamas neapmokestinimo PVM tikslais atskiro identifikacinio numerio pagrindu tik įsisteigimo valstybėje narėje.

Valstybės narės gali naudoti atskirą PVM mokėtojo kodą, kuris jau yra suteiktas apmokestinamajam asmeniui dėl to asmens prievolių pagal vidaus sistemą, arba taikyti PVM mokėtojo kodo struktūrą ar bet kurį kitą numerį pirmos pastraipos b punkte nurodyto identifikavimo tikslais.

Atskiras identifikacinis numeris, nurodytas pirmos pastraipos b punkte, turi turėti sufiksą „EX“, arba sufiksas „EX“ turi būti pridedamas prie to numerio.

4. Apmokestinamasis asmuo iš anksto informuoja įsisteigimo valstybę narę (atnaujindamas išankstinį pranešimą) apie visus pagal 3 dalies pirmą pastraipą anksčiau pateiktos informacijos pasikeitimus, įskaitant ketinimą pasinaudoti neapmokestinimu valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurios nėra nurodytos išankstiniame pranešime, ir sprendimą nebetaikyti neapmokestinimo PVM schemos valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurioje (-ose) tas apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs.

Minėtos schemos nebetaikymas įsigalioja nuo pirmos kito kalendorinio ketvirčio dienos po to, kai gaunama informacija iš apmokestinamojo asmens, arba, kai tokia informacija gaunama paskutinį kalendorinio ketvirčio mėnesį, nuo pirmos kito kalendorinio ketvirčio antro mėnesio dienos.

5. Neapmokestinimas PVM taikomas tos valstybės narės, kurioje apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs ir kurioje tas apmokestinamasis asmuo ketina pasinaudoti neapmokestinimu PVM, atžvilgiu, atsižvelgiant į:

- a) išankstinį pranešimą, nuo tos dienos, kurią įsisteigimo valstybė narė apmokestinamajam asmeniui praneša atskirą identifikacinį numerį, arba
- b) išankstinio pranešimo atnaujinimą, nuo tos dienos, kurią įsisteigimo valstybė narė apmokestinamajam asmeniui patvirtina numerį atsižvelgdama į tą atnaujinimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta data turi būti ne vėlesnė nei 35 darbo dienos nuo išankstinio pranešimo arba atnaujinto išankstinio pranešimo, nurodytų 3 dalies pirmoje pastraipoje ir 4 dalies pirmoje pastraipoje, gavimo dienos, išskyrus konkrečius atvejus, kai, siekiant užkirsti kelią mokesčių vengimui ar slėpimui, valstybėms narėms gali prireikti papildomo laiko būtiniais patikrinimams atlikti.

6. Šiame straipsnyje nurodytos sumos atitinkama vertė nacionaline valiuta apskaičiuojama taikant 2018 m. sausio 18 d. Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.“;

13) įterpiami šie straipsniai:

„284a straipsnis

1. 284 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytame išankstiniame pranešime pateikiama bent ši informacija:

- a) apmokestinamojo asmens vardas ir pavardė (pavadinimas), veikla, juridinis statusas ir adresas;
- b) valstybė narė arba valstybės narės, kuriose apmokestinamasis asmuo ketina naudotis neapmokestinimu;
- c) valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, ir atskirai kiekvienoje kitoje valstybėje narėje praėjusiais kalendoriniais metais patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų bendra vertė;
- d) valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, ir atskirai kiekvienoje kitoje valstybėje narėje einamaisiais kalendoriniais metais prieš pranešimą patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų bendra vertė.

Šios dalies pirmos pastraipos c punkte nurodyta informacija apie kiekvieną valstybę narę, kuri taiko toje dalyje nurodytą galimybę, turi būti pateikiama už kiekvienus ankstesnius kalendorinius metus, priklausančius 288a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytam laikotarpiui.

2. Jeigu apmokestinamasis asmuo pagal 284 straipsnio 4 dalį praneša įsisteigimo valstybei narei, kad ketina pasinaudoti neapmokestinimu PVM valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurios nėra nurodytos išankstiniame pranešime, tas asmuo neprivalo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, jei ta informacija jau buvo įtraukta į ataskaitas, anksčiau pateiktas pagal 284b straipsnį.

Pirmoje pastraipoje nurodyto išankstinio pranešimo atnaujinimas apima atskirą identifikacinį numerį, nurodytą 284 straipsnio 3 dalies b punkte.

284b straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi 284 straipsnio 1 dalyje numatytu neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje tas asmuo nėra įsisteigęs, pagal 284 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytą tvarką pateikia įsisteigimo valstybei narei šią kiekvieno kalendorinio ketvirčio informaciją, įskaitant 284 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą atskirą identifikacinį numerį:

- a) bendrą per kalendorinį ketvirtį patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų įsisteigimo valstybėje narėje vertę arba nurodo skaičių „0“, jeigu prekės nebuvo tiekiamos ir (arba) paslaugos nebuvo teikiamos;
- b) bendrą per kalendorinį ketvirtį patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų atskirai kiekvienoje iš kitų nei jo įsisteigimo valstybė narė valstybių narių, vertę arba nurodo skaičių „0“, jeigu prekės nebuvo tiekiamos ir (arba) paslaugos nebuvo teikiamos.

2. Apmokestinamasis asmuo 1 dalyje nurodytą informaciją pateikia per vieną mėnesį nuo kalendorinio ketvirčio pabaigos.

3. Jei viršijama 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos metinės apyvartos Sąjungoje riba, apmokestinamasis asmuo per 15 darbo dienų informuoja įsisteigimo valstybę narę. Kartu apmokestinamasis asmuo privalo pranešti 1 dalyje nurodytą nuo einamojo kalendorinio ketvirčio pradžios iki tos datos, kurią buvo viršyta metinės apyvartos Sąjungoje riba, patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertę.

284c straipsnis

1. Taikant 284a straipsnio 1 dalies c ir d punktus bei 284b straipsnio 1 dalį, reikalaujama, kad:

- a) vertę sudarytų 288 straipsnyje išvardytos sumos;
- b) vertė būtų išreiškiama eurai;
- c) jei nuo PVM atleidžianti valstybė narė taiko nevienodas ribas, kaip nurodyta 284 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, apmokestinamasis asmuo tos valstybės narės atžvilgiu privalėtų atskirai pranešti apie bendrą patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertę atsižvelgiant į kiekvieną ribą, kuri gali būti taikytina.

Taikant pirmos pastraipos b punktą valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad vertė būtų nurodoma jų nacionaline valiuta. Jei už prekių tiekimą ir (arba) paslaugų teikimą buvo atsiskaityta kitomis valiutomis, apmokestinamasis asmuo remiasi pirmą kalendorinių metų dieną taikytu valiutos kursu. Valiutos perskaičiuojamos pagal tos dienos Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą, o jeigu tą dieną kursas neskelbiamas, pagal kitą dieną paskelbtą valiutos kursą.

2. Įsisteigimo valstybė narė gali reikalauti, kad 284 straipsnio 3 ir 4 dalyse bei 284b straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyta informacija būtų pateikta elektroninėmis priemonėmis, laikantis tos valstybės narės nustatytų sąlygų.

284d straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojami neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje tas apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, tiekiamų prekių ir (arba) teikiamų paslaugų, kurios toje valstybėje narėje yra neapmokestinamos, atžvilgiu neprivalo:

- a) būti registruotas PVM tikslais pagal 213 ir 214 straipsnius;
- b) pateikti PVM deklaraciją pagal 250 straipsnį.

2. Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojami neapmokestinimu PVM įsisteigimo valstybėje narėje ir bet kurioje kitoje valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, neprivalo tiekiamų prekių ir (arba) teikiamų paslaugų, kurios įsisteigimo valstybėje narėje yra neapmokestinamos, atžvilgiu pateikti PVM deklaracijos pagal 250 straipsnį.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, kai apmokestinamasis asmuo nesilaiko 284b straipsnyje numatytų taisyklių, valstybės narės gali reikalauti, kad toks apmokestinamasis asmuo įvykdytų tokias PVM prievolės, kokios nurodytos šio straipsnio 1 dalyje.

284e straipsnis

Įsisteigimo valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, nedelsdama deaktyvuoja 284 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą identifikacinį numerį arba, jeigu apmokestinamasis asmuo toliau naudojami neapmokestinimu PVM kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse, pritaiko informaciją, gautą pagal 284 straipsnio 3 ir 4 dalis, kiek tai susiję su atitinkama valstybe nare arba valstybėmis narėmis, šiais atvejais:

- a) apmokestinamojo asmens pateikta bendra prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo vertė viršija 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sumą;
- b) neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė pranešė, kad apmokestinamasis asmuo neturi teisės į neapmokestinimą PVM arba neapmokestinimas PVM toje valstybėje narėje nebetaikomas;
- c) apmokestinamasis asmuo yra informavęs apie savo sprendimą neapmokestinimo PVM nebetaikyti arba
- d) apmokestinamasis asmuo yra informavęs arba iš kitų požymių galima spręsti, kad jo veikla yra pasibaigusi.“;

14) 285, 286 ir 287 straipsniai išbraukiami;

15) 288 straipsnis pakeičiamas taip:

„288 straipsnis

1. Metinės apyvartos sumą, kuria remiantis taikomas 284 straipsnyje numatytas neapmokestinimas PVM, sudaro šios sumos be PVM:

- a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, kurios būtų apmokestinamos, jei jas tiektų ir teiktų nuo PVM neatleistas apmokestinamasis asmuo, vertė;

- b) sandorių, kurie yra neapmokestinami, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM pagal 110 ar 111 straipsnį arba 125 straipsnio 1 dalį, vertė;
 - c) pagal 146–149 straipsnius ir 151, 152 ir 153 straipsnius PVM neapmokestinamų sandorių vertė;
 - d) pagal 138 straipsnį PVM neapmokestinamų sandorių vertė, jei taikomas tame straipsnyje numatytas neapmokestinimas PVM;
 - e) nekilnojamojo turto sandorių, 135 straipsnio 1 dalies b–g punktuose nurodytų finansinių sandorių bei draudimo ir perdraudimo paslaugų, jei šie sandoriai nėra pagalbiniai, vertė.
2. Apskaičiuojant apyvartą pagal 1 dalį, neatsižvelgiama į apmokestinamojo asmens materialaus ir nematerialaus ilgalaikio turto perleidimus.“;

16) įterpiamas šis straipsnis:

„288a straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis įsisteigęs, ar neįsisteigęs valstybėje narėje, kuri taiko 284 straipsnio 1 dalyje numatytą neapmokestinimą PVM, negali pasinaudoti tuo neapmokestinimu PVM vienu kalendorinių metų laikotarpiu, jeigu praėjusiais kalendoriniais metais buvo viršyta pagal tą dalį nustatyta riba. Neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė gali pratęsti šį laikotarpį iki dviejų kalendorinių metų.

Jei per kalendorinius metus 284 straipsnio 1 dalyje nurodyta riba viršijama:

- a) ne daugiau kaip 10 %, apmokestinamasis asmuo tais kalendoriniais metais gali toliau naudotis 284 straipsnio 1 dalyje numatytu neapmokestinimu PVM;
- b) daugiau kaip 10 %, 284 straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas PVM nuo to laiko nebetaikomas.

Nepaisant antros pastraipos a ir b punktų, valstybės narės gali nustatyti 25 % viršutinę ribą arba leisti apmokestinamajam asmeniui toliau naudotis 284 straipsnio 1 dalyje numatytu neapmokestinimu PVM netaikant jokios viršutinės ribos tais kalendoriniais metais, kuriais riba buvo viršyta. Tačiau taikant šią viršutinę ribą arba galimybę negalima atleisti nuo PVM apmokestinamojo asmens, kurio apyvarta neapmokestinimą PVM taikančioje valstybėje narėje viršija 100 000 EUR.

Nukrypdomos nuo antros ir trečios pastraipų, valstybės narės gali nustatyti, kad 284 straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas PVM nebetaikomas nuo to laiko, kai buvo viršyta pagal tą dalį nustatyta riba.

2. Apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs 284 straipsnio 1 dalyje numatytą neapmokestinimą PVM taikančioje valstybėje narėje, negali pasinaudoti tuo neapmokestinimu PVM, jeigu praėjusiais kalendoriniais metais buvo viršyta 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta metinės apyvartos Sąjungoje riba.

Jei per tam tikrus kalendorinius metus 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta metinės apyvartos Sąjungoje riba viršijama, neapmokestinimą PVM taikančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui taikomas 284 straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas PVM nuo to laiko nebetaikomas.

3. 1 dalyje nurodytos sumos nacionaline valiuta atitinkama vertė apskaičiuojama taikant 2018 m. sausio 18 d. Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.“;

17) 290 straipsnio antras sakiny s pakeičiamas taip:

„Valstybės narės gali nustatyti išsamias taisykles ir sąlygas tai galimybei taikyti.“;

18) 291 ir 292 straipsniai išbraukiami;

19) XII antraštinės dalies 1 skyrius papildomas šiuo skirsniu:

„2a skirsnis

Nuo PVM atleistų mažųjų įmonių prievolių supaprastinimas

292a straipsnis

Šiame skirsnyje vartojamas terminas „nuo PVM atleista mažoji įmonė“ reiškia bet kuri apmokestinamąjį asmenį, atleistą nuo PVM valstybėje narėje, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM, kaip numatyta 284 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

292b straipsnis

Nedarant poveikio 284 straipsnio 3 daliai, valstybės narės gali atleisti jų teritorijoje įsisteigusias nuo PVM atleistas mažąsias įmones, kurios neapmokestinimu PVM naudojasi tik toje teritorijoje, nuo prievolės pranešti, kada prasideda jų veikla pagal 213 straipsnį, ir būti registruotoms atskiru kodu pagal 214 straipsnį, išskyrus atvejus, kai tos įmonės vykdo sandorius, kuriems taikomas 214 straipsnio b, d arba e punktas.

Jei pirmoje pastraipoje nurodyta galimybė nesinaudojama, valstybės narės taiko tokių nuo PVM atleistų mažųjų įmonių identifikavimo atskiru kodu procedūrą. Identifikavimo procedūra netrunka ilgiau nei 15 darbo dienų, išskyrus konkrečius atvejus, kai siekiant užkirsti kelią mokesčių slėpimui ar vengimui valstybėms narėms gali prireikti papildomo laiko būtiniais patikrinimams atlikti.

292c straipsnis

Valstybės narės gali atleisti jų teritorijoje įsisteigusias nuo PVM atleistas mažąsias įmones, kurios neapmokestinimu PVM naudojasi tik toje teritorijoje, nuo 250 straipsnyje nustatytos prievolės teikti PVM deklaracijas.

Jei pirmoje pastraipoje nurodyta galimybė nesinaudojama, valstybės narės leidžia tokioms nuo PVM atleistoms mažosioms įmonėms pateikti supaprastintą PVM deklaraciją už vienų kalendorinių metų laikotarpį. Tačiau nuo PVM atleistos mažosios įmonės gali pasirinkti taikyti pagal 252 straipsnį nustatytą mokestinį laikotarpį.

292d straipsnis

Valstybės narės gali atleisti nuo PVM atleistas mažąsias įmones nuo tam tikrų arba visų 217–271 straipsniuose nurodytų prievolių.“;

20) XII antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnis išbraukiamas;

21) 314 straipsnio c punktas pakeičiamas taip:

„c) kitas apmokestinamasis asmuo, jei to kito apmokestinamojo asmens tiekiamoms prekėms taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM ir yra tiekiamas ilgalaikis turtas;“;

22) 334 straipsnio c punktas pakeičiamas taip:

„c) kito apmokestinamojo asmens, jei prekėms, kurias tas apmokestinamasis asmuo tiekia pagal sutartį, kuria numatoma už pardavimą mokėti komisinį atlyginimą, taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM ir yra tiekiamas ilgalaikis turtas;“.

*2 straipsnis***Reglamento (ES) Nr. 904/2010 daliniai pakeitimai**

Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 iš dalies keičiamas taip:

1) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„g) informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 ir 4 dalis bei 284b straipsnį.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos automatinės užklauskos technines detales. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

2) 21 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2b. Iš 17 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos informacijos suteikiama galimybė sužinoti bent šiuos duomenis:

a) informaciją teikiančios valstybės narės nuo PVM atleistiems apmokestinamiesiems asmenims suteiktus atskirus identifikacinius numerius;

- b) a punkte nurodytu atskiru identifikaciniu numeriu identifikuojamų nuo PVM atleistų apmokestinamųjų asmenų vardą, pavardę (pavadinimą), veiklą, teisinę formą ir adresą;
- c) valstybę narę arba valstybes nares, kuriose apmokestinamasis asmuo naudojasi neapmokestinimu;
- d) apmokestinamojo asmens atleidimo nuo PVM valstybėje narėje arba valstybėse narėse pradžios datą;
- e) Direktyvos 2006/112/EB 284a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c ir d punktuose nurodytą informaciją;
- f) kiekvieno apmokestinamojo asmens, kuriam suteiktas a punkte nurodytas atskiras identifikacinis numeris, valstybėje narėje, kurioje tas apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, bendrą prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo vertę už kalendorinį ketvirtį;
- g) kiekvieno apmokestinamojo asmens, kuriam suteiktas a punkte nurodytas atskiras identifikacinis numeris, atskirai kiekvienoje iš valstybių narių, kurioje apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, bendrą patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertę už kalendorinį ketvirtį;
- h) datą, kada apmokestinamojo asmens metinė apyvarta Sąjungoje viršijo Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sumą;
- i) datą, kada įsigalioja apmokestinamojo asmens sprendimas savanoriškai nustoti taikyti neapmokestinimą PVM, ir valstybę narę arba valstybes nares, kuriose nustojama taikyti neapmokestinimą PVM;
- j) datą, kada baigta vykdyti apmokestinamojo asmens veikla ir kurioje valstybėje narėje arba valstybėse narėse ji baigta vykdyti.

Pirmos pastraipos e–g punktuose nurodytos vertės pateikiamos atskirai pagal kiekvieną ribą, kuri gali būti taikytina pagal Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.“;

3) 31 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Kiekviena valstybė narė elektroninėmis priemonėmis pateikia patvirtinimą, kad apmokestinamasis asmuo, kuriam suteiktas Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 dalyje nurodytas atskiras identifikacinis numeris, yra nuo PVM atleista mažoji įmonė. Patvirtinime nurodoma valstybė narė arba valstybės narės, kurioje (-se) apmokestinamasis asmuo naudojasi neapmokestinimu.“;

4) 32 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, savo interneto svetainėje paskelbia informaciją apie nuostatas, kurias yra patvirtinusi kiekviena valstybė narė, į nacionalinę teisę perkeltanti Direktyvos 2006/112/EB 167a straipsnį, XI antraštinės dalies 3 skyrių ir XII antraštinės dalies 1 skyrių.“;

5) įterpiamas šis skyrius:

„Xa SKYRIUS

**NUOSTATOS DĖL DIREKTYVOS 2006/112/EB XII ANTRAŠTINĖS DALIES 1 SKYRIUJE
NUMATYTOS SPECIALIOS SCHEMOS**

37a straipsnis

1. Per 15 darbo dienų nuo datos, kurią gauta informacija, įsisteigimo valstybė narė elektroninėmis priemonėmis perduoda neapmokestinimą PVM taikančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms šią informaciją:

- a) šio reglamento 21 straipsnio 2b dalies a ir d punktuose nurodytą informaciją apie apmokestinamuosius asmenis, kurie yra pateikę arba atnaujinę išankstinį pranešimą, nurodytą Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 ar 4 dalyje;
- b) šio reglamento 21 straipsnio 2b dalies a ir h punktuose nurodytą informaciją apie apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta Sąjungoje viršijo Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sumą;
- c) šio reglamento 21 straipsnio 2b dalies a punkte nurodytą informaciją apie apmokestinamuosius asmenis, kurie nesilaikė Direktyvos 2006/112/EB 284b straipsnyje nustatytų taisyklių, ir to nesilaikymo faktą.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato technines detales, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikiama. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

37b straipsnis

1. Valstybė narė, kuriai apmokestinamasis asmuo yra pateikęs išankstinį pranešimą arba vėliau jį atnaujinęs pagal Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 arba 4 dalį, prieš identifikuo-dama apmokestinamąjį asmenį arba prieš jam patvirtindama atskirą identifikaciją numerį, remdamasi to apmokestinamojo asmens pateiktomis bendromis pateiktų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertėmis, elektroninėmis priemonėmis patvirtina įsisteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kad einamaisiais ar praėjusiais kalendoriniais metais nebuvo viršyta tos direktyvos 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta metinės apyvartos Sąjungoje riba.
2. Per 15 darbo dienų nuo šio reglamento 37a straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos informacijos gavimo dienos neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė, remdamasi apmokestinamojo asmens pateiktomis bendromis pateiktų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertėmis, elektroninėmis priemonėmis patvirtina įsisteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kad einamaisiais kalendoriniais metais nebuvo viršyta Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta metinės apyvartos riba ir kad yra įvykdytos tos direktyvos 288a straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos.
3. Neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė nedelsdama elektroninėmis priemonėmis praneša įsisteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms datą, kada apmokestinamasis asmuo neteko teisės į neapmokestinimą PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 288a straipsnio 1 dalį.
4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų pranešimų techninės detalės, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio. Apie tų nuostatų tekstus jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2025 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos 1 straipsnio taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2 straipsnis taikomas nuo 2025 m. sausio 1 d.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2020 m. vasario 18 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
Z. MARÍĆ